

for hele Kredens Sagsførere. Nu boer den ene Sagsfører paa Bornholm, den anden i Maribo, den tredje paa Sjælland, og saa siger man ved Loven: Nu skulle I danne en Kreds; men den Følelse af Sammenhold og Sammenlutning, der skal være det naturlige Grundlag for Dannelsen, forekommer mig at mangle. Dertil kunde man sige: Det bliver Sagsførernes Sag, om Raadet kommer til at virke saa gavnligt og fyldigt som ønskeligt; men det er i alt Fald ikke nogen Grund til ikke at gjøre Sagsfører-Institutionen saa nyttig, som det er muligt. Men her kommer der en anden Vanstuelighed frem, som jeg ikke ganske kan lufte Dinene for. Det er: Hvorledes skal egentlig Grundlaget tilveiebringes for den kontrollerende Myndighed, der skal udøves? Der er jo i saa Henseende henvisst til, at ethvert Sagsførerraad efter § 27 skal føre Tilsyn med de til dets Kreds hørende Sagsføreres Forhold baade i deres egentlige Virksomhed og øvrige juridiske Forretningsvirksomhed. Nu forekommer det mig dog, at det kan være et Spørgsmaal, man i hvert Fald maa have besvaret, hvorledes et Sagsførerraad skulde faae den nødvendige Afgang til saaledes at kunne prøve den enkelte Sagsførers Virksomhed. Ogsaa paa det Punkt forekommer det mig, at Forskjellen mellem skriftlig og mundtlig Procedure komme frem. Ved den mundtlige Procedure staa Sagsførerne i Retten og føre deres Sager høit og lydeligt, der er en vis Notorietet over Forholdet; men i den skriftlige Procedure møder Sagsføreren med sine Indlæg i Retten, og der blive de begravede. Hvorledes skulle nu de Sagsførere, der staa udenfor, komme til Kundskab i den Retning? Maa der ikke være visse Midler til at tilveiebringe det nødvendige Materiale for deres Dom? Man kan dog ikke lade dem gaa saaledes uden videre, efter hvad der siges om vedkommende Sagsfører, der maa have et vist Grundlag for Dommen, og derfor forekommer det mig, at der maa gives Regler for, hvorledes Sagsførerraadene skulle sættes istand til at øve denne Kontrol. Der er et andet Hensyn, som maa gøres gjældende, nemlig om man ikke saaledes som anført af den ærede foregaaende Taler, maa tage et andet Element med, nemlig et judicielt. Det har ogsaa, da jeg læste dette Forslag igjennem, paatrængt sig mig, at det judicielle Element var trængt for meget tilbage paa dette Punkt. Ganske vist kommer det paa en Maade frem paa et me-

get sent Stadium, nemlig i § 34, men det har hele Liden paatrængt sig mig, om det ikke kunde drages stærkere frem paa et noget tidligere Stadium. Smidlertid er det blevet sagt mig af Mænd, hvis Mening jeg tillægger Bægt, at det vil have nogen Vanstuelighed saaledes at bringe disse to Elementer i Forbindelse med hinanden og lade dem virke sammen. Men saa forekommer det mig, at der er en anden Mulighed, nemlig at henlægge een Kontrol til Retten og en anden til Sagsførerraadet, til hin navnlig Kontrollen med Virksomheden i Retten, den egentlige Sagsførervirksomhed, som har Retten til sin naturlige Forudsætning. Med Hensyn til Dplysningerne i saa Henseende kunde der være Spørgsmaal om at give Retten noget større Myndighed, men det er jo et Punkt, som maa være henvisst til nærmere Overveelse. Det forekommer mig, at man igjen her kommer tilbage til Forskjellen mellem skriftlig og mundtlig Procedure. Til den nye Organisation i flere Etager, som den ærede foregaaende Taler fremhævede, kommer en Medvirkning fra Ministerens Side, men ogsaa i saa Henseende kunde der være Tale om nogen Bømpelse. Fremdeles skulle Raadene ogsaa føre Tilsyn med Sagsførernes „øvrige juridiske Forretningsvirksomhed“. Her er der ogsaa et Punkt, der trænger til Overveelse; det er dette, at Forholdet mellem Sagsføreren og hans Klient er et Tillidsforhold, som ikke en Kredsmænd bør kunne blande sig i. Vil nu ikke det, at man saaledes giver Sagsførerraadet Ret til at føre Tilsyn med den enkelte Sagsførers hele juridiske Forretningsvirksomhed, kunne stille ham mellem ubehagelige Alternativer. Der bliver f. Ex. Tale om et eller andet Forhold, med Hensyn til hvilket man mener, at der foreligger en Optraeden fra hans Side, som ikke er ganske, som den bør være. Han bliver da kaldt op for Raadet og tilspurgt om Sagens Sammenhæng. Men dertil vil han saa kunne svare: Ja, det kan jeg ikke røbe, uden at aabenbare Ting, som jeg i min Klients Interesse ikke kan aabenbare. Det forekommer mig, at der her er et Hensyn at tage, som fremkalder det Spørgsmaal, om der dog ikke bør træffes nærmere Rauteiler med Hensyn til den Myndighed, som saaledes tilkommer Sagsførerraadene, og om der dog ikke maa tilføies Bestemmelser om en Laushedspligt for Sagsførerraadene, saaledes at der derigjennem saavidt muligt gives de Garantier, som kræves af Hensynet til det Tillidsforhold, der